

dislocar v. ^{tr.} Breure (alguna cosa)
seu lloc, esp. un os. S'ha dislocat

peu. | fig. Dislocar un esperit, frac-
cionar-lo. Dislocar un imperi, des-
membrar-lo

di-

7; Defecte

disminució f. Acció ~~defecte~~ de
disminuir; allò ~~en què una cosa~~
~~és disminuïda~~ la quantitat de què
disminueix una cosa.

l i intr. ^{tr.}

disminuir v. ^{tr.} | fer més petit.
(oposat a augmentar o arribar). Dis-
minuir la llargària d'un vestit. Dis-
minuir un calmant || el dolor. Dis-
minuir les despeses. || tr. l i
devenir menor. La febre ha dismi-